

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1792

Vragen van het lid **Karabulut** (SP) aan de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over *het bericht dat er enorme ongelijkheid is ontstaan in de studietoelage voor arbeidsgehandicapten* (ingezonden 17 maart 2015).

Antwoord van Staatssecretaris **Klijnsma** (Sociale Zaken en Werkgelegenheid) (ontvangen 1 april 2015)

Vraag 1 en 2

Klopt het bericht dat er grote verschillen tussen gemeenten zijn ontstaan in de hoogte van de studietoelage voor arbeidsgehandicapten?¹
Hoe legt u aan arbeidsgehandicapten die middels een studietoelage kunnen en willen studeren uit dat, wanneer zij in de gemeente Nuth zouden wonen, zij aanspraak kunnen maken op 360 euro, terwijl zij, wanneer zij in Amsterdam zouden wonen, het elfvoudige, namelijk 4.118 euro zouden kunnen ontvangen?

Antwoord 1 en 2

Ik heb kennis genomen van het bericht en onderzoek van Binnenlands Bestuur waarin wordt aangegeven dat er verschillen bestaan in de hoogte van de individuele studietoelage. In dit verband hecht ik eraan te benadrukken dat het uitdrukkelijk aan de gemeenteraden is om in een gemeentelijke verordening invulling te geven aan de individuele studietoelage. Voor de Participatiewet is de beleidsvrijheid van gemeenten een belangrijk uitgangspunt. Dit uitgangspunt is ook gehanteerd bij het amendement² dat tot het opnemen van de individuele studietoelage in de Participatiewet heeft geleid. Dit amendement is gesteund door vrijwel de gehele Kamer (alleen de PVV stemde tegen). Met het instrument van de individuele studietoelage hebben de gemeenten dan ook de ruimte om – binnen het wettelijk kader – de individuele studietoelage in te passen in het eigen re-integratie en armoedebeleid. Hiermee hebben de gemeenten de mogelijkheid om het beleid af te stemmen op de lokale omstandigheden. Hierdoor kunnen de beleidskeuzes, als gevolg van het lokale democratisch proces, inderdaad van gemeente tot gemeente verschillen. Ik acht het van belang dat via gemeentelijke politiek en

¹ <http://www.binnenlandsbestuur.nl/ambtenaar-en-carriere/nieuws/gemeenten-vaag-over-verschillende-hoogtes.9466128.lynkx>

² Kamerstuk 33 161 nr. 125

jurisprudentie op deze manier invulling wordt gegeven aan het centrale begrip: eenheid in verscheidenheid.

Vraag 3 en 4

Bent u van mening dat op deze wijze arbeidsgehandicapten in Nederland gelijke kansen op het volgen van onderwijs krijgen?

Wat vindt u van het idee om arbeidsgehandicapten een individueel studierecht te geven op basis waarvan zij een afdwingbaar recht krijgen op een vast bedrag om te kunnen studeren? Zou een dergelijke regeling de rechtsongelijkheid die is ontstaan kunnen wegnemen en arbeidsgehandicapten gelijke kansen op het volgen van onderwijs in Nederland kunnen bieden?

Antwoord 3 en 4

Gelijke kansen op onderwijs zijn in Nederland goed geborgd, o.a. met voorzieningen als studiefinanciering en de WTOS.

De studietoelage heeft als doel studenten en scholieren met een beperking een steuntje in de rug te geven. Zoals ik in antwoord 1 en 2 heb aangegeven acht ik het van belang dat de gemeenten- binnen de gestelde wettelijke kaders – in een gemeentelijk verordening zelf invulling geven aan de individuele studietoelage. Daarmee hebben de gemeenten de mogelijkheid het beleid in het kader van de individuele studietoelage af te stemmen op de lokale omstandigheden. Het centraal voorschrijven past hier niet bij.

Vraag 5

Bent u bereid de grote verschillen in de hoogte van de studietoelage, te bespreken met gemeenten? Wilt u de Kamer informeren over de uitkomst van deze gesprekken?

Antwoord 5

Overeenkomstig de wet kunnen de beleidskeuzes ten aanzien van de individuele studietoelage als gevolg van het lokale democratisch proces van gemeente tot gemeente verschillen. In deze beleidskeuzes treed ik niet.